

Til § 54.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 53. Herom henvises til betænkningen s. 107-09.

Til § 55.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 54. Herom henvises til betænkningen s. 109-10.

Til § 56.

Medens den gældende lovgivning ikke indeholder hjemmel til ændring af ægtefællers aftaler om deres indbyrdes underholdspligt på grund af forhold, som er indtruffet efter aftalens indgåelse, har ægteskabsudvalget foreslået, at en aftale om bidragspligten eller om bidragets størrelse skal kunne ændres ved dom, såfremt det på grund af væsentligt forandrede forhold ville være åbenbart urimeligt at opretholde den oprindelige aftale, jfr. udkastets § 55. Som eksempler på tilfælde, hvor denne regel skal kunne anvendes, nævnes i betænkningen s. 110, at manden har forpligtet sig til at svare et bestemt periodisk løbende bidrag til hustruen, men senere bliver slået ud af sit erhverv, således at han ikke har økonomisk mulighed for at svare bidrag af den aftalte størrelse, og det tilfælde, at hustruen har givet afkald på bidrag, måske efter et langvarigt ægteskab, idet hun har påregnet at kunne klare sig selv, men senere bliver uarbejdsdygtig på grund af sygdom.

Tre af ægteskabsudvalgets fem medlemmer har imidlertid kun kunnet gå ind for den foreslåede adgang til ændring af indgåede aftaler, såfremt der samtidig gives ægtefællerne mulighed for i selve aftalen at bestemme, at denne ikke skal kunne ændres uanset senere indtrufne omstændigheder.

Udvalgets mindretal har ikke kunnet tiltræde forslaget på dette punkt og har fremhævet dels, at de foreslåede betingelser for ændring af aftalerne er formuleret så snævert, at ingen af parterne behøver at nære frygt for, at ændring kan finde sted i andet end ganske ekceptionelle tilfælde, dels at den af flertallet foreslåede endeligheidsklausul meget let vil kunne blive en standardklausul i skilsmisseaftaler og dermed gøre den foreslåede ændringsregel ganske illusorisk.

Mindretallets opfattelse har fået tilslutning fra den ganske overvejende del af de myndigheder, der har afgivet udtalelser om ægteskabsudvalgets betænkning. Det er navnlig fremhævet, at der utvivlsomt er praktisk trang til at ændre aftaler, der på grund af senere opståede forhold viser sig praktisk uigennemførlige eller åbenbart urimelige, ikke mindst med hensyn til størrelsen af de aftalte underholdsbidrag.

Justitsministeriet har ligeledes kunnet tiltræde mindretallets synspunkter, og bestemmelsen er udformet i overensstemmelse hermed.

Til § 57.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 56. Dog er bestemmelsen i lighed med forslaget § 56 udformet i overensstemmelse med forslaget fra ægteskabsudvalgets mindretal, således at det heller ikke i en dom kan fastsættes, at dennes bestemmelser om bidragspligt ikke kan ændres på grund af senere indtrufne omstændigheder. Herom henvises til betænkningen s. 111-13.

Til § 58.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 57. Herom henvises til betænkningen s. 113.

Til § 59.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 58. Herom henvises til betænkningen s. 113-14. De bestemmelser i lejelovgivningen, hvortil der henvises i paragraffen, findes nu i § 62 i lov nr. 23 af 14. februar 1967 om leje.

Den omstændighed, at ordene i udkastets § 58, stk. 2, „i mangel af mindelig overenskomst“, er udeladt, er naturligvis ikke til hinder for, at ægtefællerne indgår overenskomst om vilkårene for lejemålet.

Til § 60.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 59. Herom henvises til betænkningen s. 114-16.

Til § 61.

Udvalget har i udkastets § 50 foreslået en ny bestemmelse, hvorefter retten, hvis der er anlagt separations- eller skilsmissesag, kan træffe midlertidig afgørelse om, hvem forældremyndigheden over børnene skal tilkomme. Herom henvises til betænkningen s. 104-05.

Til stk. 1. Denne bestemmelse svarer til udvalgets udkast, bortset fra at omtalen af samkvemsretsspørgsmålet er udeladt; jfr. bemærkningerne til § 50, og at der er givet retten adgang til at ændre afgørelser, der måtte være truffet om forældremyndigheden. Dette gælder, uanset om den tidligere afgørelse er truffet af overøvrigheden i henhold til § 24 i myndighedsloven eller af retten i henhold til den foreslåede bestemmelse.

Til stk. 2. Denne bestemmelse, som er ny, tager stilling til spørgsmålet om, hvilken betydning der kan tillægges en midlertidig bestemmelse efter stk. 1, såfremt påstanden om separation eller skilsmisse ikke tages til følge, eller sagen afvises eller hæves.